

2. D. B. V.
SERENISSIMI PRINCIPI AC DOMINI
D O M I N I

WILHELMI **E**RNESTI

DVCIS SAXONIÆ, IVLIACI, CLIVIÆ, MON-
TIVM, ANGARIÆ WESTPHALIÆQVE, LANDGRAVII
THVRINGIÆ, MARCHIONIS MISNIAE, PRIN-
CIPIS HENNEBERGIAE, COMITIS MARCAE ET
RAVENSBERGAE, DYNASTAE RAVENSTEINII
DOMINI AC NVTRITORIS SVI CLEMENTISSIMI
NATALEM,

qui est trigesimus Octobris dies,

in æde academica
pro fide & pietate obnoxia

An. 1702.

devotissimè celebraturus

ACADEMIÆ MAGNIFICVM
DN. R E C T O R E M
CÆTEROSQVE PROFESSORES
CELEBERRIMOS

nec non

DOCTORES AC STUDIOLOS NOBILISSIMOS

ad confortium propositi ac benignam natalitiæ
orationis auscultationem

officiosè ac perhumaniter sollicitat

D. IOHANNES PAVLVS HEBENSTREIT,

Sacrae Theologiæ, Historiæque Ecclesiasticæ Prof. P. Ordinarius, Confiliarius
Consistorialis Saxonicus, Alumnorum Ducalium Ephorus, &
Facultatis Theologiæ

DECANVS.

J E N Æ
TYPIS CHRISTOPHORI KREBSII.

1774
SERENISSIMO PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI

WILHELMI RINESTI

PAUCIS SAXONIAE, SILESIAE, CIVITATUM
TIUM, ANSALAE, WESTPHALIAE, DANUBII
THURINGIAE, MARCHIONIS, MESSIAE, TRIN
CRIS HENNENBERGII, COMITIS MARCHAE
RAVENSBURGAE, PALLISAE, RAVENSBURGII
DOMINI AC VITTELORIS SV. GERMANICISSIMI
NATALI

in aedibus
pro hoc se proprio consilio
an
dividit et ab omnibus

ACADEMIAE MAGISTRALIAE
DR. R E G T O R E M
CETEROSQUE PROFESSORES
CENSURARIOS

DOCTORES AC STUDIOSI HONORARIOS
ad conferendam propositam solam
officium et potestatem

D. IOHANNES BAVINUS HEBENSTREIT
Sicut Theologus, Ethicorum, Philosophiae, Historiae, Geographiae, Astronomiae, Mathematicae, Medicinae, Juris, et
Commodiorum scientiarum, et omnium liberalium
Lecturae Praefectus
DECANUS

1774
FRANCOFURTI

QVando per Europam latè furialia
rursus
Bella fremunt, dubiumque quatit dis-
cordia mundum;
Funera quæ Martis tremulo plangore fatentur,
Quos edunt gemitus, trunco quàm murmure
plorant

Oppida magnorum Regum? Quis terror ubivis
Totos exanimat populos? quis mucro, quis ignis
Terras vastat eas, regum quas scepra potentum
Propugnant? Italos minitans quis turbo subegit?
Quis metus Hispani, toto qui litore cernit
Classem Belgarum volucrem, dubiisque Britannos
Adspicit advectos ventis? Livonia torvas
Rufforum facies horret Scythicasque phalanges,
Quæ loca sacrilegis delent sanctissima tædis.
Magnus Rex sæpè est felix bellator ubique,
Vicini domitor, vasti pacator & amnis;
Nec tamen armatæ laudes depellere possunt
Undique bellorum rabiem: Mox cæde cruentæ
Immani turmæ veniunt, ac more ferarum
Nullis ordinibus parcunt; non sexus inermis,
Mollior haud ætas rabido subducitur ensi.

);(2

Omni-

Omnibus ast illis ditio est felicior oris,
DUX cui Vinariæ præest. Non sævus in illa
Debacchatur eques, lituorum nemo tremiscit
Horrifonum strepitum. Galli lacrimabile nomen
Incola non novit. Quod limite tutus inermi
Et metuens hostile nihil nova culmina fundet,
Grates civis agit. Nunquam sub Principe tanto
Tristia confines foedarunt funera belli
Terras Vinariæ. Jenensis Musa quiescit,
Nec peditis fremitu tacita turbatur in arte,
Nutritore pio nostram curante salutem.

Tantum præsidium canimus, decus illud in orbe
Christiadum prælustre pio venerabor honore,
Tàm celsas festo celebrabo carmine dotes.
O mundi communis amor, DUX Optime, Princeps
Spe major, famâ melior, cui militat omnis
Musarum coetus, salvò TE tempora quereu
Pierides velant, & lætæ publica pangunt
Carmina, lætatur civis, plauditque senator,
Votaque patricio certant plebeja favori.
Alma salus patriæ, Musæ tutela labantis,
O Princeps, servata vocat quem patria Patrem,
O Princeps, servata vocat quem Musa parentem,
Non sic militibus laurus, non frugibus imbres,
Prospera non fessis optantur flamina nautis,
Ut Tua vita Tuo populo, qui Numine tantò
Sceptra tenente viget, nullis conterritus armis.
Æthereas quæ TE produxit lucis in auras,
Fauستا dies stata sacra petit. Promptissima sanctas
Ædes Eusebie pandit, consurgere pompis

Ar-

Ardua magnificis gestit, sua pulpita summis
Laudibus assignat, Tibi cras, DUX Magne, parandis.
Nil prisca decoris, proavus quò Saxo refulsit,
Perdere TE memorat. Bona, quæ divisa beatos
Efficiunt, collecta tenes. Sese omnibus actis
Inferit insignis PIETAS, qua splenduit olim
Ensis ERNESTUS. Pro thure calentibus aris,
Pro templis Dea tanta Tuo se corde recondit,
Et procul hinc arcet, longè hinc foedisima pellit
Numina, monstriferis quæ Tartarus edidit antris.
Jugiter in varias Tecum se cingit in usus
JOANNIS Primi CONSTANTIA, futile
ne quid

Infirmumque geras. Ea TE, ne prospera flatus
Attollant nimios, animum nec turbida frangant
Fata, docet. Vultu GRAVITAS immota sereno
Emicat: Hæc roseo pulchrè permixta pudore
Instruit, ut nunquam fastu quid turgidus altò
Dicas. TE quoties vidi, spectare vacavit
Tranquillum vultu, sed majestate serenâ
Mulcentem radios, submittentemque modestè
Fortunæ vexilla tuæ. Fastidis inanes
Pompas, inque animo pompâ meliore triumphas.
Nil nisi maturum loqueris, lascivaque trudis
Agmina scurrarum, citharæ nec prandia cantu
Permiscere soles. Cunctis quis cernere curis
Te vacuum potuit, totâ quis mente remissum?
Sic & Saxonico JOANN- FRIDRICUS in orbe
Septemvir nituit crucifer: Vel Cæsaris ira
Obstupuit, capti Grauitas ubi tanta micabat,
Omnes

Omnes præterea, quarum delubra fuere
Pectora majorum, puro quæ crimina pellunt
Ore Deæ, junxere choros, unoque receptæ
Corde tuo ejiciunt, quicquid deforme videtur.
JUSTITIA utilibus rectum præponere suadet,
Communesque sequi leges: Hac ipse magistra
Evehis eximios, lectos ex omnibus oris,
Ac meritum proprium, nunquam cunabula, quæris.
Hac urgente Deâ procul importuna fugatur.
Ambitio, quæ vestibulis foribusque potentum
Excubat, & precii commercia pofcit honorum:
Hac regnante Deâ non infidiator oberrat
Facturus quemcunque reum: Non obruta virtus
Paupertate latet, magnis nec inertia surgit
Divitiis, sed colla levant despecta Camœnæ.
Justitiæ stimulos validos & semina tantæ,
DUX auguste, Tibi JOANN-GVILELMUS,

in amplo

Ordine majorum PRIMUS, fuggerat olim,
Cum meditareris mores & facta parentum
Sedulus: Hunc loquitur fastorum pagina, Juris
Quod fuerit custos, & servantissimus æqui.
TE quoque JOANNIS, præcella in stirpe SE-
CVNDI,

Fleat TEMPERIES: hæc exhortante tenaces
Transueheris cantus Sirenum, & marcida luxu
Otia condemnas. Nunquam TE prava libido
Cepit, Luxuries nunquam TE blanda fefellit,
Quæ dulces fucata genas & amicta dolosis
Illecebris torvos auro circumlinit hydros.

IIla

Illa voluptatum multas innexuit hamis
Illustres animas, captasque ad crimina traxit
Horrida, cum cunctos hebetet caligine sensus.
Hæc pestis, sceleris varii hæc foedissima nutrix
Arce Tua excessit penitus : Non pocula turgent
Plena mero; dapibus non indulgere juvabit,
Lætitiæ jubeat nisi publica causa paratum.
Conscia præteriti, fati præfaga futuri
GVILELMI Magni ducit PRVDENTIA,
ne quid

Inconsultus agas. Venerandi more parentis
JOANN-ERNESTI vigilas, ne æraria vanæ
Expensæ lassent. Carè non prodigus æris
Sidonias coëmis chlamydes, & cingula baccis
Aspera, gemmatasque togas viridesque smaragdis
Loricas galeasque renidentes hyacinthis,
Vulgari velare humeros contentus amictu.

Tantæ, quæ solis radios fulgore laceffunt,
Dotes attonitam valere impellere mentem,
Ut rudis eloquii texam præconia laudis.
DUX, quia terrenos fines virtute relinquis
Humanosque modos, immensâ es laude ferendus.
Iste dies, qui TE felici protulit astrò,
Semper honoratus nostris celebrabitur oris
Omni nobilior lustrò, cui gloria soli
Contigit exactum nunquam memorata per ævum,
Inscribent illum variis in floribus horæ
Longaque perpetui recolent in secula fasti.
Sed Tua quæ, PRINCEPS, pensabunt facta
coronæ?

Quæ

Quæ Tibi pro tantis benefactis munera solvet
 Obstrictus populus? Quæ vox profusa decorem
 Virtutis capiet, quâ rv subvectus in altum
 Æmula vicinis fastigia conferis astris?
 Magniloquos, fateor, virtus Tua poscit Homeros,
 Et qui magnanimùm dotes attollere regum
 Sueti terrificò super intonuere cothurnò
 Acvehemente movent vocum torrente, Marones.
 Ast cùm deficiat me proflua copia fandi,
 Mens pia sufficiat, faustumq; bonumq; precemur,
 Libremusque Tuæ pondus venerabile famæ.
 Vos, quæso, Proceres vestros conjungite plausus
 Sanctis, quæ meditor, votis, asurgite nostris
 Vocibus, ac templum speciosâ implete coronâ.
 Tu quoque tota cohors Musarum publica funde
 Vota, Piumque DVCEM, cui semper maxima cura
 Artis Pieriæ, celebra: Venerare curulem,
 Quæ tibi procurat requiem, complectere dextram,
 Quæ te vel refovet victu, vel jura tuetur,
 Queis alios inter multos decorata refulges.
 Aspice Iena DVCEM: devota suspice mente
 Os sacrum, quod in ære colis, miraris in auro,
 Quod tibi sermo meus describet lumine plenum
 Æthereo, & Phoebi plusquam splendore coruscum.
 Nostra DVCI pietas existet grata Sereno:
 Gaudet enim virtus testes sibi jungere Musas,
 Carmen amat, quisquis dignum quid carmine gesit.

2 D. B. V.
SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
D O M I N I

WILHELMI **F**ERNESTI

DVCIS SAXONIAE, IVLIACI, CLIVIAE, MON-
TIVM, ANGARIAE WESTPHALIAEQVE, LANDGRAVI
THVRINGIAE, MARCHIONIS MISNIAE, PRIN-
CIPIS HENNEBERGIAE, COMITIS MARCAE ET
RAVENSBERGAE, DYNASTAE RAVENSTEINI
DOMINI AC NVTRITORIS SVI CLEMENTISSIMI
NATALEM,

qui est trigesimus Octobris dies,

in aede academica
pro fide & pietate obnoxia

An. 1702.

devotissime celebraturus

EMIAE MAGNIFICVM
R E C T O R E M
OSQVE PROFESSORES
CELEBERRIMOS

nec non

AC STUDIOLOS NOBILISSIMOS

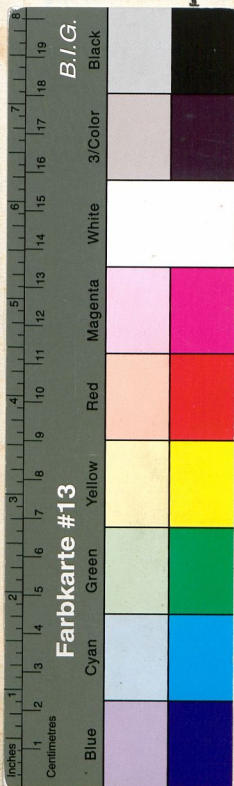
um propositi ac benignam natalitiae
orationis auscultationem

officiose ac perhumaniter sollicitat

ES PAVLVS HEBENSTREIT,
istoriaeque Ecclesiasticae Prof. P. Ordinarius, Consiliarius
Saxonicus, Alumnorum Ducalium Ephorus, &
Facultatis Theologicae

DECANVS.

J E N A
YPIS CHRISTOPHORI KREBSIL

23. 30/10 02